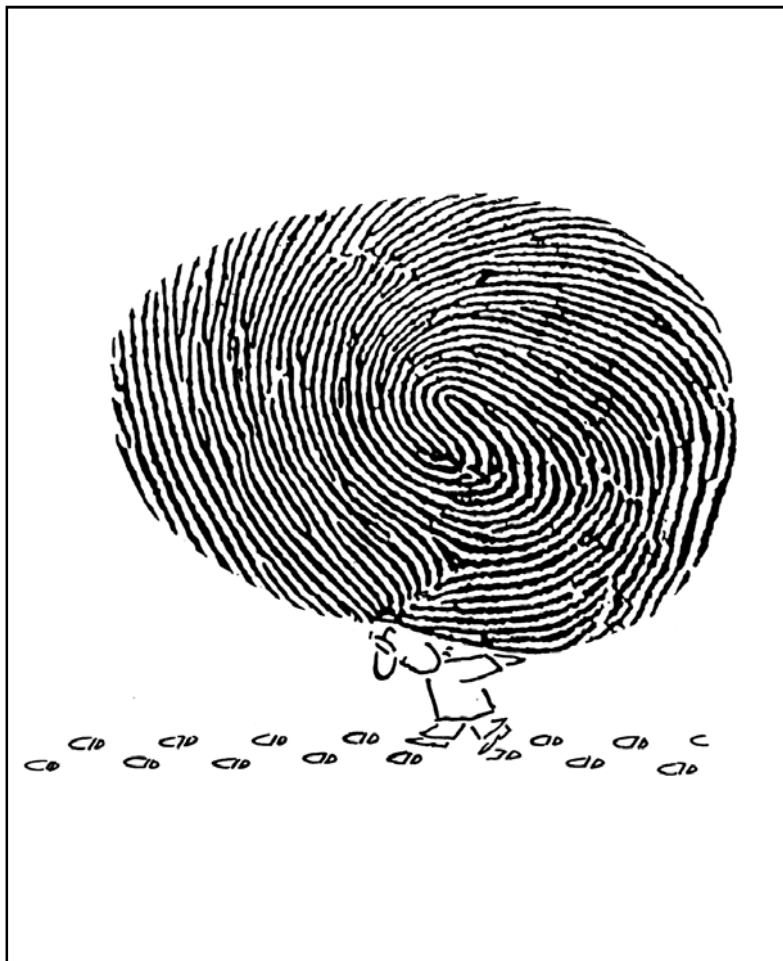

katakomby

Sborový dopis vršovického sboru Českobratrské církve evangelické

● Ivan Steiger ●

Prosinec 2013

Každý přinese, co může dát, podle požehnání Hospodina, tvého Boha, které ti udělil.

5. Mojžíšova 16,17

Milí čtenáři,

dostáváte do rukou prosincové číslo sborového dopisu Katakomy. Vpravdě adventní a vánoční úplně není. Adventní a vánoční je ale slovo Izajášovo:

*Poušť i suchopár se rozveselí, rozjásá se pustina a rozkveté kvítím. Bujně rozkveté, radostně bude jásat a plesat. Bude jí dána sláva Libanónu, nádhera Karmelu a Šáronu. Ty uzerí slávu Hospodinovu, nádheru našeho Boha. Dodejte síly ochablým rukám, pevnosti kolenům klesajícím. Řekněte nerozhodným srdcím: „**Buďte rozhodní, nebojte se! Hle, váš Bůh přichází, Bůh vás přijde spasit.**“ (Iz 35, 1-4)*

Toto slovo – proroctví – nám má dodat kuráž a odvahu do nových věcí. Pár nás jich čeká. Věřím, ale že je s pomocí Boží zvládneme a náš sbor rozkveté a radostně bude jásat.

Advent a doba Vánoc. Období, kdy si připomínáme dílo a život Pána Ježíše Krista, který zvěstoval vůli našeho nebeského Otce. Období, kdy vyhlížíme i přicházení našeho Pána, nejen na konci věků, ale i v reálném čase prostoru.

Vždyť v této době si také připomínáme jiné Izajášovo slovo ze 7. kapitoly:

„Hle, dívka počne a porodí syna a dá mu jméno Immanuel (to je S námi Bůh).“ (Iz 7, 14)

Pán Bůh tím říká, že je s námi – potkává, oslovuje, zasahuje nás – právě tehdy, když mu sami nejsme schopni věřit. Když se od jeho příběhu odvracíme. Když si nahlas nebo v duchu říkáme – co nám tenhle Bůh může asi tak dát? Izajáš vyzbrojuje a zpevňuje naše srdce. Aby nás neovládl strach a úzkost a starosti neměly velké oči. Abychom si dopřáli pořádnou porci naděje v každodenních starostech, zápasech všedních dní. Když se zdá, že prostor okolo ovládají leda mafiáni a naše myšlenky jsou reklamním průmyslem nuceny prohánět se regály s potenciálními dárky a finančními starostmi, tak právě pro tuto situaci je nám připomínáno, oč jde v životě, kudy vede cesta dál: Když už nevíte, kdo a co bude mít nakonec navrch, koukněte na Immanuele. Na bezmocné mimino. Na dítě, jež se narodilo nám. Za ním jděte. Jeho slovům důvěřujte, i když vám budou připadat jako bláznovství. On se nezalekl bezmoci, chladu jeslí a kříže. Jako bezmocné nemluvně byl poslán od Boha, aby *dodal síly ochablým rukám a pevnosti kolenům*. Takto, výzvou k pevnosti kolem sebe šíří vůni svého království.

Až budete číst další příspěvky v tomto dopise, tak vezte, že každé naše další sborové rozhodování nemusí být vedeno pod strachem. Máme čas na to být rozhodní, máme dostatek času na promyšlení všeho toho, co nás čeká. Čtěte to, co budeme společně promýšlet jako výzvu, výzvu k novým možnostem. Jsou to konec konců výzvy, které posouvají člověka i společenství dál. Čtěte je proto pozorně, ale s vědomím toho, že to nejdůležitější za nás vykonal náš Pán Ježíš Kristus, kterého s radostí vyhlížíme.

Váš farář Matěj Opočenský

Farářova reflexe pravidelných sborových aktivit

V tomto příspěvku bych Vám chtěl představit činnosti, které probíhají ve sboru pravidelně a do kterých tolik vidět nemůžete, protože jsou zaměřené vždy na určitou generaci, která ve sboru je.

Je pro to několik důvodů. Zaprvé občas ve sboru slyším, že náš sbor je malý, z čehož trochu cítím skepsi. Chtěl bych ji tímto příspěvkem narušit. Sbor malý není, možná z pohledu pražského seniorátu, ale z pohledu akcí, které se ve sboru dějí, rozhodně ne! Za druhé tím chci splnit svůj slib pravidelného „farářského střípku“. A za třetí Vás nebo Vaše děti chci na tyto akce pozvat.

V úterý odpoledne se schází **starší děti**. V rámci tohoto setkávání se bavíme nad vybranými příběhy z evangelií. Postupujeme tak, že se snažíme odhalit, v čem je evangelista zajímavý. Zatím jsme probrali několik příběhů z Marka. Objevili jsme, že Marek nám Ježíše představuje jako toho, který nechává čtenáře v napětí, kým Ježíš doopravdy je. Právě se blížíme do finále. Ač děti tuší a ví, jak to celé dopadne, je Marek natolik dobrý vypravěč, že pozornost dětí většinou udrží. Když ne, hrajeme hry. Například karty, které jsme si sami vyrobili, a buď je v prostorách sboru hledáme, anebo s nimi hrajeme hru na způsob „Prší“. Bývá nás i devět. To je pak v herně živo, ale prostor najdeme i pro další!

Večer téhož dne se schází **mládež**. Ve vedení se střídáme s Jakubem Ortem a Aničkou Trojanovou. Řadou, kterou právě dokončujeme, jsme se chtěli dostat na kloub „běhu života v církvi“. Od křtu k pohřbu přes VP a bohoslužbu jsme se v ekumenickém otevřeném společenství mohli společně obohacovat o svoje vlastní prožívání i intelektuální spekulace. Běžně nás bývá mezi deseti a dvanácti, když nás navštívila mládež Všeliká, ukázaly se sborové prostory jako malé. To mě jako faráře potěšilo.

Jednou za měsíc – konkrétně **3. úterý** – se schází **střední generace**. Je to nejméně navštěvovaná pravidelná akce. Je to pochopitelné a jsem proto moc rád, že chuť scházet se, se nenechá odradit ani menším počtem účastníků. Tato setkávání se ale vyznačují nebývale příjemnou atmosférou. Možnost zamyslet se nad biblickým textem a klást mu otázky, na které

pak společně hledáme odpovědi, ukazuje možnosti, jak aktualizovat biblické svědectví pro naše životy i dnešní dobu. Diskuse je poutivá a otevřená. Navíc nic nehodnotíme a je zde možnost vyjádřit bezpečně svůj názor.

Ve středu se schází na **biblických generace nejstarší**. Několikrát jsme se skoro nevešli ke stolu. Máme za sebou skoro celý list Židům. Často ale z textu vyklouzneme a já jen se svěšenou bradou poslouchám, co všechno ti, se kterými sdílím stůl, prožili. Mrzí mě, že tyto zkušenosti se nedají rovnou transplantovat a poučit se tak z nich. Biblická je ale otevřena i mladším účastníkům.

Ve středu se také scházejí **maminky s dětmi**. Pokud děti zrovna nejsou nemocné, bývá nás plná herna. Spolu s biblickým zástupem svědků putujeme a vždy rozboříme písní hrady Jericha. Děti jsou velmi trpělivé vůči mé hře na kytaru, ale samy také někdy vezmou rytmus do svých rukou. Příběhy poslouchají a vtipně asociují. Všem maminkám skláním poklonu za to, že podstupují cestu s kočárky do sborových prostor.

Jednou za měsíc ve **čtvrtek** se schází **senioři**. Speciální setkání vždy se speciálním tématem. Biblická úvaha a program, který připravuje Alena Štěpánová s Joelem Pokorným. V minulém čísle jste si mohli přečíst něco o tomto setkávání i v pozvání od Aleny Štěpánové.

Nejnovější jednoměsíční aktivita se rozeběhla přede dvěma měsíci. Jedná o **páteční setkání dětí nejrůznějšího věku**. Snažím se s dětmi připravit vždy část bohoslužeb na nadcházející mnogogenerační neděli. Příznám se, že se teprve učím, jak děti v takovém věkovém rozmezí zabavit a něco s nimi nacvičit. Setkávání tohoto druhu má velký potenciál. Nejen pro nedělní bohoslužby, ale hlavně pro to, aby se starší děti naučily brát ohled na mladší.

Milí čtenáři, doufám, že Vás příspěvek potěšil a ukázal, že sbor je ve svých generacích bohatý a živý. Že narušil případné obavy o jeho budoucnost a také Vás pozval na společně pravidelné sborové akce.

MO

Zápis ze schůze staršovstva dne 14. 11. 2013

FINANČNÍ ZPRÁVA

- Stav k 31. 10. 2013: sbor – 39 000 Kč ztráta, byt – 64 500 Kč zisk
- Do konce října 2013 byly vybrány tyto částky: saláry – 152 860 Kč (odhad dalšího výběru není příliš příznivý), sbírky – 50 480 Kč, dary členů – 6 900 Kč, ostatní – 4 693 Kč

BEZBARIÉROVÁ ÚPRAVA ZÁCHODU

Má na starosti Opočenský, nechá si udělat cenovou nabídku, poté se vyjádříme k dalšímu postupu.

ZNOVUOTEVŘENÍ DISKUSE O BEZBARIÉROVÉM PŘÍSTUPU DO SBORU

- Má na starosti Rada, osloví svého známého statika.
- Věra Adamcová osloví Hanu Seho.

ZBYLÉ PROSTŘEDKY OD BR. HAVLÍKA

Navrženo nakoupit nové nádobí (sklenice, hrnečky a talíře): 10-0-0

ROZHOVOR O BUDOUCNOSTI SBORU VE SVĚTLE SAMOFINANCOVÁNÍ

Diskuse o budoucnosti sboru (sborový den) – v sobotu 18. 1. 2014 v 10 hodin. Otázkám z Manuálu pro rozhovor o budoucnosti sboru a Modelům cesty ČCE k samofinancování věnujeme prosincové číslo Katakomb. Rozhodnout o výstupu z Diskuse by mělo Sborové shromáždění (musí proběhnout ještě v únoru). Je třeba, aby se moderování diskuse (+ strukturování, formulování výstupů...) ujal někdo, kdo to dobře umí. Padlo několik jmen – Matěj Opočenský se zkusí zeptat, jestli by byli ochotni. Matěj Opočenský, Tomáš Vokatý a Věra Adamcová zkusí najít do příštího staršovstva odpovědi na „technické otázky“ (= ty, které není třeba diskutovat).

SBÍRKY

- Dobrovolná sbírka na oběti hurikánu na Filipínách – synodní rada uvolnila 200.000 Kč, peníze se zpětně vybírají. Nevypíšeme archovou sbírku, ale sbírku na 1. adventní neděli a ohlašovat ji budeme dopředu (od 17. 11.)
- Mikuláš Vymětal - byla mu vykradena kancelář a ukradeno značné množství peněz určených na práci v sociálně vyloučených lokalitách – Tomáš Vokatý organizuje soukromě „sbírku“, chceme ji udělat oficiálně, nebo to takto stačí? Výsledek: sbírka bude neoficiální, pokud TV vybere méně než 5000 Kč, dorovnáme do 5000 Kč ze sborových peněz. 10-0-0.

Pozvání na sborovou diskusi 18. 1. 2014

Na posledním staršovstvu bylo otevřeno několik důležitých témat, které se týkají budoucnosti našeho sboru. Staršovstvo se rozhodlo, že je třeba tato témata diskutovat na co nejširším sborovém fóru. Staršovstvo stanovilo datum této diskuse na 18. 1. 2014. Prosíme Vás, členy vršovického sboru a sympatizanty sboru, abyste na tuto diskusi přišli a pomohli tak nalézt vhodnou cestu pro sbor. Věříme, že tímto způsobem nalezneme odpovědně a svobodně nejlepší cestu.

Výstupy z takové celosborové diskuse se pak stanou podkladem pro rozhodnutí staršovstva a následného výročního sborového shromáždění.

Podnětem pro tuto sborovou diskusi je přijatý **zákon o majetkovém vyrovnání státu s církvemi** (Předpis č. 428/2012 Sb.). V diskusi se zaměříme hlavně na situaci našeho sboru, jak v těchto nových podmínkách bude sbor moci fungovat dál.

Vedení církve (konkrétně Synodní rada) pověřilo speciální komisi vypracováním manuálu, který by pomohl sborům nalézt řešení v této nové situaci.

Tato komise také nabídla **pět modelů (A-E) cest ČCE k samofinancování**.

Co se vyžaduje po nás?

Úkolem každého sboru ČCE je prodiskutovat a nalézt životaschopnou cestu pro svůj sbor (bod I.) a vyjádřit názor/přiklonit se k jednomu z pěti modelů (bod II.). V tomto příspěvku vám představíme rámcově diskusní témata pro sborovou diskusi a všech pět modelů celocírkevního samofinancování. Samozřejmě žádný z modelů není definitivní, ale rámcový. Ekonomické odhady se zvláště v této době blíží k větštině z křišťálové koule, ale jako prostor pro uvažování mohou dobře posloužit.

Úkolem diskuse 18. 1. 2014 bude ale jen bod I. Tedy najít životaschopnou cestu pro náš sbor. Výstupy z diskuse budou materiálem pro rozhodnutí staršovstva a výročního sborového shromáždění ve věci bodu II.

I. Sborová situace

Debata by měla otevřít témata, která souvisí s obecným během našeho sboru. Měli bychom se zamyslet, jaké je místo sboru ve společnosti a jak se jako sbor vidíme. K tomu nám jako osnova poslouží manuál vyrobený komisí. Obsah celého manuálu je zveřejněn na adrese: <http://tinyurl.com/manualcce>.

Pro naše účely se jedná o dokument orientační, budeme se však držet základních myšlenek, které jsou v manuálu cenné a lze je shrnout takto:

Organizační a finanční záležitosti nejsou cílem, jen prostředkem. Přichází na řadu až poté, co máme ujasněno, proč je tu náš sbor a proč a jaký chceme, aby do budoucna byl.

Pohled do budoucna nelze vypálit od boku. Je třeba začít od toho, kde jsme dnes – v čem jsme silní a v čem třeba ne. Jako společenství i jako jednotliví lidé. Kde jsou naše „hřivny“, na kterých můžeme stavět? Kde jsou naše slabiny? A pak pokračovat pohledem do budoucna – co chceme změnit a co proto udělat? Co je do budoucna opravdu důležité a na co se zaměřit, a co důležité není a nemusíme se tím vysilovat?

Uvádíme zde tematické oblasti, které nabízí manuál vyrobený komisí. Konkrétní otázky budeme řešit společně s pověřeným vedoucím diskuse (jak se dnes říká odborně, facilitátorem - viz další příspěvek) a členy staršovstva. Nejde zde o finální výčet, ale spíše o oblasti, které bychom v diskusi neměli přeskočit.

1. Charakteristika našeho sboru: jako východisko, jací jako sbor dnes jsme a jací chceme být do budoucna

Osnova pro úvahy o dnešku i o budoucnosti:

2. Proč je tu náš sbor: svědectví

3. Proč je tu náš sbor: bohoslužby a katecheze

4. Proč je tu náš sbor: služba potřebným

5. Proč je tu náš sbor: společenství křesťanů a solidarita

6. Proč je tu náš sbor: součást ekumenického společenství

7. Proč je tu náš sbor: odpovědné spravování svěřených prostředků

8. Plán našeho sboru: co organizačně udělat pro to, abychom se k těmto oblastem budoucnosti dostali

II. celocírkevní situace a modely¹

Modely vývoje PF

Model A popisuje situaci, kdy se církev nebude chovat racionálně a nedojde k žádné změně chování. Počet kazatelů se nezmění, nevzroste ani obětavost členů sboru, nebudou provedena žádná racionalizační opatření a odvod do Personálního fondu poroste jako dosud pomalu, tedy přibližně o 1 % ročně. Pro financování platů kazatelů budou spotřebovány všechny prostředky získané podle zákona 428/2012 Sb., klesající dotace i veškeré restituční náhrady. Z výsledků (viz graf A2, kompletní z dokument „Modely cesty ČCE k samofinancování“ včetně odkazovaných grafů je dostupný na <http://tinyurl.com/modelycest>) je zřejmé, že po vyčerpání „restitučních“ peněz by se bez zvýšení odvodů do Personálního fondu a případných racionalizačních opatření dostalo hospodaření Personálního fondu velmi brzy do výrazného deficitu a církev jako celek by nebyla schopna plnit své finanční závazky vůči kazatelům. Takovýto způsob financování tedy pou-

žít v žádném případě nelze. Je uváděn pouze pro ilustraci, aby bylo zřejmé, že v současnosti je naše obětavost s ohledem na výši výdajů na kazatele nedostatečná a pro hrazení současných potřeb ČCE by v žádném případě nestačila.

Model B představuje nejrychlejší cestu k samofinancování. Vyhovuje v určitém ohledu požadavku některých členů církve, že restituční peníze mají být jako zdroj financování kazatelů odmítnuty. Restituční náhrady nejsou proto pro financování platů kazatelů použity. Pro financování platu kazatelů je tedy použita pouze klesající státní dotace původně určená na platy kazatelů. Ta je v letech 2014 a 2015 zachována ve stávající výši a následně bude klesat každý rok o 5 %. Aby bylo možné zachovat stávající platy kazatelů, bude nutné tento „výpadek“ dotace nahradit zvyšováním odvodu do Personálního fondu. Restituční náhrady by byly věnovány na jiné účely, které by specifikoval synod (např. diakonické projekty a na jiné náklady mimo mzdový systém církve, investice církve do vzdělávání apod.). Nebudou akumulovány téměř žádné prostředky (*viz plná a čerchaná čára v grafu B2*). Pro potřeby modelu zůstal počet kazatelských úvazků zachován. Vyrovnaného financování je možné dosáhnout ročním zvyšováním odvodu do PF přibližně o 12 % nad míru inflace. Pro solidaritu s finančně méně nadanými sbory je určena částka 10 % z celkového výběru PF v církvi. Toto razantní zvyšování PF by bylo nutné provádět v letech 2015 nebo 2016 až 2031. Po této době by odvod do PF byl zvyšován již jen o míru inflace a o míru mzdové inflace. V roce 2031 by bylo dosaženo přibližně stavu samofinancování a od této doby by odvod do PF rostl pouze inflačně, případně by byl mírně upravován podle okamžitých podmínek v ČCE.

Model C představuje příklad nejpomalejší cesty k samofinancování. Pro financování platů kazatelů je použita klesající státní dotace na mzdy i celá restituční náhrada. V období počátečního relativního přebytku financí je vytvářena rezerva, jejíž výnos je opět použit pro platy kazatelů. Pro průběžné financování platů kazatelů je možné použít přímo i část restitučních náhrad. Ostatní projekty, např. diakonické a rozvojové, nejsou zcela opomenuty. Ročně je používáno např. 6 mil. Kč (přibližně 8 % restitučních náhrad – částka zvolená odhadem a určená k budoucímu upřesnění) pro projekty mimo mzdový systém podle rozhodnutí synodu. Při zachování počtu kazatelských úvazků, 1% výnosu fondů nad inflaci a 1% růstu mezd nad inflaci lze rovnováhu dosáhnout při 5% růstu PF ročně. Pro solidaritu s finančně méně nadanými sbory je určena částka 10 % celkového výběru PF. V prvních letech nashromážděné prostředky sloužící svými výnosy ke spolufinancování představují cca něco přes **1,1 mld. Kč** v hodnotách roku 2013.

Model D představuje příklad kompromisní cesty k samofinancování. Pro financování platů kazatelů je použita celá klesající dotace a **polovina restituční náhrady**. V období počátečního relativního přebytku financí je vytvářena rezerva, jejíž výnos je opět použit pro platy kazatelů. Druhá polovina restituční náhrady bude

použita pro náklady typu **diakonických a rozvojových projektů**. Při poklesu počtu kazatelských úvazků o 1 % ročně, 1% výnosu fondů nad inflaci a 1% růstu mezd nad inflaci lze rovnováhy dosáhnout přibližně při 6% růstu odvodu do PF ročně. Stav samofinancování by bylo dosaženo až po roce 2045. V prvních letech nashromážděné prostředky sloužící svými výnosy ke spolufinancování představují cca něco přes **570 mil. Kč** v hodnotách roku 2013.

Model E představuje přísnější variantu situace modelu **C**. Do Personálního fondu sice vstupuje celá restituční náhrada, která je v plné míře akumulována či investována, do průběžného financování platů kazatelů však smí být použit každoročně pouze výnos z uložených a investovaných prostředků. Na rozdíl od modelu **C** nebude pro výplaty mezd použita část základu restituční náhrady, ale pouze její výnos. Tato cesta vytváří největší rezervu do budoucna. V počátku je však nárůst odvodu do Personálního fondu poněkud větší, ke konci období relativně klesá. Pro financování platů kazatelů je použita klesající státní dotace na mzdy i celý výnos akumulované restituční náhrady. Ostatní projekty, např. diakonické a rozvojové, nejsou zcela opomenuty. Ročně je používáno např. 3 mil. Kč (přibližně 4 % restitučních náhrad – částka zvolená odhadem a určena k budoucímu upřesnění) pro projekty mimo mzdový systém podle rozhodnutí synodu. Při zachování počtu kazatelských úvazků, 1% výnosu fondů nad inflaci a 1% růstu mezd nad inflaci lze rovnováhy dosáhnout při 6% růstu PF ročně. Pro solidaritu s finančně méně nadanými sbory je určena částka 10 % celkového výběru PF. V prvních letech nashromážděné prostředky sloužící svými výnosy ke spolufinancování představují cca něco přes **1,7 mld. Kč** v hodnotách roku 2013.

Vedením církve jsme žádání, abychom odpověděli na dvě otázky:

1. Jak by se sbor choval v případě vývoje Personálního fondu podle základních typů scénářů B, C, D případně E?
2. Jakou z naznačených cest B, C nebo D by váš sbor preferoval a proč?

Na tyto dvě otázky však při sborové diskusi hledat odpovědi nebudeme. Z diskuse však jistě vyplyne mnoho materiálu, který pomůže staršovstvu, aby předložil vhodné varianty pro VSS, které pak svou volbou rozhodne.

Jak bude probíhat celosborová diskuse?

Kdy: 18. 1. 2014

Kde: Sborové místnosti Tulská 1, Praha 10 – Vršovice

Staršovstvo se rozhodlo, že vedením této diskuse pověří zkušeného člověka, který ovládá metody takzvané facilitace a bude za to finančně ohodnocen (2000 Kč). Těto

úlohy se zhostí **Petr Klápště**, který je původní profesí architekt. Metody facilitace využívá při komunikaci s veřejností při plánování územního rozvoje obcí a také v plánování skautské organizace Junák – svaz skautů a skautek ČR. Jeho životopis můžete dohledat na stránkách <https://naturesystems.cz/ing-arch-petr-klapste>. Mimo jiné je to člen ČSCH, takže má i povědomí o tom, jak funguje církevní organizace.

Z prvního rozhovoru, který s ním vedl Matěj Opočenský, vyplynulo, že se jedná o člověka, který je schopen nabídnout metodu vedoucí k požadovanému výsledku. Matěj Opočenský s ním diskutoval zejména možnosti, jak nalézt cestu k výstupům v bodu I. Spolu s ním vytvoří staršovstvo kostru otázek.

Je nutné již zde říct, že pokud se diskuse zhostíme odpovědně, určitě se protáhne na **celý sobotní den** a je velmi pravděpodobné, že bude nezbytné svolat ještě další debatu (například v rámci otevřeného staršovstva). Můžete počítat s tím, že **sbor zajistí občerstvení a oběd**.

Diskuse bude rozčleněná na dva kroky. **V prvním kroku** se budeme zamýšlet nad **situací sboru v přítomnosti** (do diskuse se určitě promítnou i v minulosti podané akce atd.) Teprve až v **druhém kroku** postoupíme k vizi **o budoucnosti našeho sboru, potažmo celé církve**.

Se sborovou diskusí souvisí ještě jedna nabídka. V neděli 1. 12. 2013 bylo v ohláškách zmíněno, že bude instalována do sborových prostor „*krabice na nejrůznější nápady*“. Protože v diskusi určitě zazní spousta nápadů a podnětů, chtěli bychom Vás poprosit, abyste je prostřednictvím této možnosti předkládali již teď. Může se tím diskuse ulehčit a třeba i zrychlit.

Nabízím zde pět oblastí, na které byste mohli reagovat:

- **Co se nám daří?** – jaké silné stránky bychom si měli do budoucna uchovat a při přemýšlení o změnách je „nepokazit“?
- **Co se nám nedaří?** – co se nám nedaří a skutečně je to problém? Kde máme rezervy?
- **Co opravdu nevím?** – co bych potřeboval(a) vědět o současném dění a stavu, abych mu opravdu rozuměl(a) než začnu přemýšlet o budoucnosti? (například: jak funguje staršovstvo, bohoslužby, co se dělá tam či onde ve sboru ... atd.)
- **O čem sním, že by bylo krásné ve sboru udělat, ale bojím se, že je to ne-reálné?**
- **Co mě napadá, že bychom mohli zkusit, dělat?** – jakýkoli nápad čemu se v budoucnu věnovat – od sebemenších drobností po větší výzvy.

Matěj Opočenský a Tomáš Vokatý

CHVÁLA STUDU (část 2.)

... Povšimněme si: v tomto prvním „rozměru“ studu se nám **lidské bytí vyjevuje coby bytostně nezakotvené, křehké, smrtelné, ve své vydanosti světu trvale rozporuplné** – ano, nebojme se říci, že **na-hé!** Touto „nahotou“ rozumíme však nikoli jen nahotu tělesnou, nýbrž nahotu celkovou, bytostnou, existenciální.

Na ontologický rozměr lidského studu poukázal ve 20. století můj oblíbený francouzský filosof Emmanuel Lévinas. Jeho – široce založený – pokus o vybudování nové metafyziky, a to **metafyziky transcendentce**, vychází z kritiky západního (euro-amerického) způsobu myšlení jako „panského“ a zvěčňujícího, jehož vyústěním je žalostná devastace jak světa přírody, tak světa morálních hodnot. Ostře jej kritizuje za jeho „**totalizující**“ (tj. ujednocující, zevšeobecnující, univerzalizující) tendenci a soudí, že ideál řecké „*theoria*“ se stal ospravedlňujícím základem „**vlamujícího se násilí vhledu**“. Krize moderního člověka je – podle jeho názoru – výrazem ztroskotání zpupné novověké ambice „poznat a ovládnout svět“, ale zároveň je i obrovskou příležitostí k reflexi tohoto ztroskotání a nalezení cesty ke skutečnému porozumění přírodě, světu i nám samým.

Lévinasovou ambicí je pokusit se o **založení metafyziky „radikální jinakosti“**. Táže se, zda existuje vůbec něco, čeho se člověk nemůže – ať o to jakkoli usiluje – zmocnit, osvojit si to, vnutit tomu své hodnoty a cíle, zkrátka manipulovat s tím. Něco, co naopak bude muset pokorně přijmout, sklonit se před tím, respektovat to. Lévinasova odpověď je zdánlivě prostá: tím, co se nám v naší životní situovanosti nejpřesvědčivěji vyjevuje jako zásadně ntotalizovatelné, je **tvář druhého člověka!**

„... způsob, jak se představuje Jiný a překračuje ideu Jiného ve mně, nazýváme tvář“, píše Lévinas. Vskutku: „ten Druhý“ je průlomem „jinakosti“ do mého vždy přítomného „totalizujícího nároku“, je tím, co mne znepokojuje, zneklidňuje v mých „jistotách“, je tím, co zásadním způsobem problematizuje můj pocit oprávněnosti v zacházení se světem. Neomezené ambice na „ovládnutí věcí“ a „vládnutí věcmi“ (ale i druhými lidmi) tu náhle narážejí na „tvář“ jako na výzvu, úkol...

Tajemství tváře spočívá v tom, že se v ní zpřítomňuje lidská **bytost**. A lidská bytost je něco, co je – ve své nejvnitřnější podstatě, ve svém tajemství – vně jakéhokoli pojmového uchopování, jakékoli tematizace. Bytost druhého člověka nemůže být jako taková nikdy objektem, může se jen zjevit ve vztahu; jediným „mostem“ k „druhému“ se tak stává „**setkání**“. „Vztah, jehož členy tvoří totalitu, nemůže v obecné ekonomii bytí vzniknout jinak než jako jdoucí od Já k Jinému, jako „tváří v tvář“, jako rýsující hloubkovou vzdálenost – vzdálenost rozmluvy, dobroty, touhy – kterou nelze redukovat na vzdálenosti, jaké syntetická činnost rozumu ustavuje mezi různými členy – jinými vůči sobě navzájem – jak se dávají jeho synoptické činnosti.“

Transcendenci, přesahem, o který usiluje, „nesahá“ tedy Lévinasův etický koncept – parafrázovaně řečeno – „po božském na nebesích“, nýbrž „po božském v tom Druhém“. „Přesah“ vidí v **převzetí odpovědnosti za Druhého**, skrze což naše chování, naše mluva i naše činy poukazuje k nekonečnému nároku dobra, pravdy a spravedlnosti. „Přítomnost Druhého je toto zpochybnění mého šťastného vlastnění světa.“ Druhý je neustálá problematizace, výzva, úkol, permanentní zpochybnění mé sebejistoty...

Petr Nesvadba

Bezbariérový vchod

V zápise ze staršovstva jste si mohli přečíst o znovuotevření debaty nad vstupem do sboru. Staršovstvo vnímá stávající stav vstupních prostor jako nevyhovující a rozhodlo se situaci řešit. Padly tři návrhy, které se zdají za určitých podmínek uskutečnitelné, zejména pak při vstřicném postoji vlastníka nemovitosti.

1. Na stůl se znovu dostal návrh na zbudování výtahu v místech únikového výtahu, konkrétně v prostoru bývalé strojovny nákladového výtahu. (obr. 1)
2. Další možnost, taktéž výtahová, by se dala realizovat z ulice Ruská. Výtah by pak ústil v místech, kde se nyní nacházejí věšáky a začátek galerijního prostoru. (obr. 3)
3. Třetí varianta, která se objevila, pak nepočítá s výtahem, ale s pozvolně se snižujícím krátkým tunelem, který by začínal v místech oblouku ulice Tulská. S touto variantou se pojí také získání nové místnosti, která se nachází za kuchyňkou a farskou kanceláří a také umožnění dobře viditelného vstupu, který by jasně reprezentoval náš sbor. (obr. 3)

Všechny tři varianty jsou ve fázi příprav. Hledá se vhodný postup jednání a možnosti financování. Jsem ale přesvědčen, že jedna z nich při dobré konstelaci bude uskutečněna. Velice uvítám, když nám budete nejen držet palce, ale také poskytnete váš názor a případně pomoc v dalších podniknutých krocích. **MO**

Webové stránky sboru

Staršovstvo se také rozhodlo, že je potřeba aktualizovat sborový web. Redakční systém, který dobře sloužil v začátcích dobývání internetového světa, se již vyčerpал a je nutné ho zmodernizovat. Tímto krokem web dostane i novou strukturu a nový design. Proměnu webu pro náš sbor udělá zdarma Jan Kubrycht, který se již podílel na tvorbě webu stávajícího. Patří mu za to velký dík! Pokud vše bude probíhat podle plánu, koncem ledna se budeme moci těšit z nového funkčního webu. Taktéž jsou vítány vaše náměty. **MO**

Recept

Smetanovo-jablečný koláč

130 g cukru
130 g másla
2 vejce
260 g hladké mouky
1 kg jablek
2 sáčky vanilkového cukru
0,25 l mléka
350 g zakysané smetany
2 žloutky
trocha mandlových lupínků

Cukr, máslo, vejce, trošku vody a mouku uhněteme a necháme chvíli v lednici odpočinout. Jablka oloupeme a zbavíme jadřinců. Těstem vyložíme formu o průměru 26 cm a na dno rozložíme čtvrtky jablek. Podle návodu připravíme z pudinkového prášku a mléka pudink a přimícháme do něj smetanu a žloutky. Necháme trochu vychladnout a nalejeme do formy na čtvrtky jablek. Posypeme mandlovými lupínky a pečeme v troubě při teplotě 175 °C.

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

satellite **1-416**

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2
www.satellite1-416.com nebo www.zpravdy.org

Upozornění: Uveřejněné články nemusí vždy vyjadřovat stanovisko redakce SD

Vydává: Sbor Českobratrské církve evangelické, Praha 10 - Vršovice, Tulská 1
Adresa redakce tamtéž. Tel.: 272 734 010, Sb.mobil: 776 123 320, e-mail: vrsovice@evangnet.cz,
<http://vrsovice.evangnet.cz>; <http://www.facebook.com/cce.vrsovice>
Č.ú.: Česká spořitelna 280963329/0800, variabilní symbol: 10+osobní číslo
Návrh obálky: Ondřej Rada, Tomáš Vokatý; Odpovědný redaktor: Matěj Opočenský;
Náklady na jeden výtisk: 11,50 Kč, poštovné 13,80 Kč